

2015 W 1585

31 mei 2016

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. N.D. Geraads, advocaat te Eindhoven.

tegen:

wijlen **[naam]**,
geboren op [datum], overleden in [maand] [jaar],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven priester van het Bisdom Roermond.

1. De procedure

Het pro forma klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 22 juli 2015. Dit klaagschrift is nader aangevuld bij brief van 15 september 2015.

Op 17 december 2015 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van [naam], vicaris-generaal van het bisdom Roermond.

Op 21 april 2016 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen. Hij heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur, mr. N. Geraads.

Namens het Bisdom zijn verschenen [naam] en [naam], hoofd juridische zaken van het Bisdom Roermond.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1. Klager is in 1968 geboren. Zijn vader is altijd onbekend gebleven. De moeder van klager had een postnatale depressie. De oma van klager en de tante van klager hebben toen voor klager gezorgd, maar dit verliep niet goed. Op driejarige leeftijd is klager teruggegaan naar het gezin van zijn moeder. Klager werd in het gezin mishandeld door zijn moeder. Uiteindelijk is klager op vierjarige leeftijd in een kindertehuis geplaatst. Klager heeft vervolgens ook nog in andere kindertehuizen en nog even thuis verbleven. Uiteindelijk is

klager, toen hij ongeveer 18 jaar oud was, zelfstandig gaan wonen middels een kamertrainingsproject. Klager is toen terecht gekomen in een netwerk voor jongensprostitutie. Hij werd gedwongen zich te prostitueren en seksuele contacten te hebben met mannelijke klanten. De klanten betaalden klager en klager werd gedwongen het geld af te geven.

Via dit prostitutienetwerk is klager omstreeks 1987 bij de woning van aangeklaagde in Windraak afgezet. Klager weet zich te herinneren, dat aangeklaagde een geestelijke was. Klager heeft aan aangeklaagde zijn seksuele diensten aangeboden. Deze diensten hebben in ieder geval bestaan uit het aftrekken van het geslachtsdeel van aangeklaagde, waarbij hij tot een orgasme is gekomen. Ter zitting heeft klager opgemerkt, dat er ook sprake is geweest van orale bevrediging van aangeklaagde door klager. Het is een eenmalige gebeurtenis geweest.

2.2. De gevolgen van het seksueel misbruik zijn voor klager groot geweest. Het is voor hem wel moeilijk aan te geven, welke gevolgen direct toe te rekenen zijn aan dit seksueel misbruik, gelet op de langere periode die hij in het prostitutienetwerk heeft gezeten. Klager heeft ernstige psychische klachten gekregen, waarvoor hij verschillende keren is behandeld. Hij is door zijn psychische klachten arbeidsongeschikt. In 2010 heeft klager een suïcidepoging gedaan. Op dit moment krijgt klager geen behandeling meer, maar gebruikt hij wel medicatie. Klager heeft nog nooit met iemand kunnen spreken over het seksueel misbruik, ook niet tijdens zijn behandelingen of tegen derden.

2.3. Klager wenst erkenning voor de gebeurtenissen en vooral erkenning voor het feit dat deze nooit hadden mogen gebeuren. Klager wil ook erkenning voor het feit, dat er door kerkelijke gezagdragers gebruik werd gemaakt van prostitutienetwerken.

3. De reactie (zakelijk weergegeven)

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. De vicaris-generaal heeft in zijn reactie gesteld, dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Hij concludeert dat het bisdom geen feitelijke gegevens kan aanreiken, die het gestelde seksueel misbruik aannemelijk laat zijn. Het bisdom kan zich er zodoende geen oordeel over vormen. Wel wordt in de reactie door de vicaris-generaal benadrukt, dat bedienaren van de kerk geen gebruik behoren te maken van prostitutiediensten en juist prostituees de helpende hand zouden moeten reiken om zich van de dwang van een netwerk te bevrijden.

4. De beoordeling

4.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat, dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure. Klager was namelijk minderjarig op het moment dat het gestelde seksueel misbruik plaatsvond. Bovendien was aangeklaagde een priester van het Bisdom Roermond.

4.3. De verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. Ook is voor de Klachtencommissie ter zitting de identiteit van aangeklaagde voldoende aannemelijk geworden.

4.4. Als uitgangspunt dient te gelden dat een klacht niet gegrond kan worden verklaard enkel op basis van het relaas van klager zelf. In de thans voorliggende zaak zijn geen andere feiten of omstandigheden aan het licht gekomen, die de verklaring van klager ondersteunen. Gelet daarop heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard. Hiermee wil overigens bepaald niet gezegd zijn, dat de door klager gestelde feiten niet waar zijn.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Bisschop van het Bisdom Roermond de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 31 mei 2016 door mr. C.C. de Rijke-Maas, voorzitter, drs. A.A.M. Oostveen en drs. J.L.H.H. Kunnen, leden, bijgestaan door mr. R. Willemsen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies heeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.